

Zbierka súdnych rozhodnutí

Spojené veci C-177/17 a C-178/17

**Demarchi Gino Sas
a
Graziano Garavaldi
proti
Ministero della Giustizia**

(návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie – Vykonanie práva Únie – Dostatočná súvislosť – Neexistencia – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Abstrakt – Uznesenie Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. septembra 2017

Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Obmedzenia — Návrh na výklad Charty základných práv Únie — Vnútroštátna právna úprava, ktoré nepredstavuje opatrenie na vykonanie práva Únie alebo ktoré neobsahuje iné znaky súvislosti s týmto právom — Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora

(Článok 6 ods. 1 ZEÚ; článok 267 ZFEÚ; Charta základných práv Európskej únie, článok 51 ods. 1 a 2; Rokovací poriadok Súdneho dvora, článok 53 ods. 2)

Na určenie, či vnútroštátna právna úprava predstavuje vykonanie práva Únie v zmysle článku 51 Charty, je potrebné spomedzi iných kritérií preskúmať, či je jej cieľom vykonanie ustanovení práva Únie, aká je povaha tejto právnej úpravy, a či táto právna úprava sleduje iné ciele než tie, ktoré zahŕňa právo Únie, hoci môže toto právo nepriamo ovplyvniť, ako aj to, či existuje osobitné ustanovenie práva Únie v tejto oblasti alebo také, ktoré by ho mohlo ovplyvniť (rozsudky zo 6. marca 2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, bod 25 a citovaná judikatúra; ako aj z 10. júla 2014, Julián Hernández a i., C-198/13, EU:C:2014:2055, bod 37).

V prejednávacom prípade, ako tiež vyplýva z návrhov na začatie prejudiciálneho konania, sa vnútroštátne ustanovenie, o ktoré ide v konaní vo veci samej, týka vymáhania súm dlhovaných členským štátom z titulu spravodlivej náhrady z dôvodu neprimeranej dĺžky súdneho konania upraveného v článku 5e zákona č. 89/2001. Je však potrebné zdôrazniť na jednej strane, že ustanovenia ZFEÚ uvádzané vnútroštátnym súdom neukladajú členským štátom osobitné povinnosti, pokiaľ ide o vymáhanie súm, ktoré členské štáty dlhujú z titulu spravodlivej náhrady z dôvodu neprimeranej dĺžky súdneho konania, a že pri aktuálnom stave právo Únie neobsahuje žiadnu osobitnú právnu úpravu v tejto oblasti.

Z toho vyplýva, že nič nepoukazuje na to, že spor vo veci samej sa týka výkladu alebo uplatnenia inej normy práva Únie, než sú normy uvedené v Charte. Ak pritom právna situácia nespadá do pôsobnosti práva Únie, Súdny dvor nemá právomoc o nej rozhodnúť a prípadne uvádzané ustanovenia Charty nemôžu samej osebe túto právomoc založiť (uznesenie z 18. februára 2016, Rípanu, C-407/15, neuvverejnené, EU:C:2016:167, bod 22 a citovaná judikatúra).

(pozri body 20, 22, 25, 28)